

Wereldvrede via Pfizer en Janssen

Linda Polman

Westerse beleidsmakers krabben zich achter de oren: ons buitenlandbeleid past niet meer in de nieuwe wereld van Covid-19. Precorona dachten we Noord-Korea op de knieën te krijgen met economische sancties. Inmiddels weten we dat Pyongyang ons helemaal niet nodig heeft voor isolatie. Sinds corona verbodt het regime bijna alle import, ook van rijst uit China. Mensen lijden er honger – tenzij ze de kogel krijgen omdat ze voedsel naar binnen smokkelden. We moeten ons sanctiebeleid ernstig heroverwegen, want wat Noord-Korea bereid is zichzelf aan te doen, zullen wij nooit voor elkaar krijgen.

Over ons EU-antimigratiebeleid moeten we ook nog eens goed nadenken. In 2020 stuurde Europa vele tienduizenden Afghaanse vluchtelingen en migranten terug naar huis. Aan de stroom euro's die zij naar hun desperate Afghaans families overmaakten kwam daardoor een einde en bovendien namen de gedeporteerden corona mee naar het vaderland. Armoede en ellende creëren conflicten, zo gaat dat altijd. Afghaanse *warlords* wrijven zich in de handen. Net als hun collega-lords in oorden als Somalië en Jemen stuurden ze hun ronselaars het land alvast in voor verse rekruten om de conflicten voor ze uit te vechten.

Toen de pandemie net begonnen was, fantaseerden sommigen nog over al het schoons dat zou gaan bloeien. Minder vliegtuigen, meer scharreleten, en wereldvrede. Door lockdowns zagen we het aantal gevechtshandelingen op de planeet inderdaad afnemen en VN-secretaris-generaal Antonio Guterres pleitte in maart 2020 meteen voor een wereldwijd staakt-het-vuren. De mensheid heeft nu nog slechts één vijand zei hij: het virus.

We zagen dat de aandacht van onze beleidsmakers zich verlegde – van internationale conflicten naar onze eigen navels. Diplomaten werden uit andermans oorlogen teruggetrokken. De gaten die ze achterlieten in landen als Syrië en Irak werden onmiddellijk opgevuld door strijdende partijen. In Jemen was de oppositie er als de kippen bij om veroverd territorium van regeringsgebied af te scheiden en zelf regering te spelen. Azerbeidzjan trok ten strijde in Nagorno-Karabach. Anticoronamaatregelen werden misbruikt. President Maduro van Venezuela gebruikte ze om van het land een militaire dictatuur te maken en ayatollah Khamenei maakte van zijn in Iran breed gedeelde fantasie dat het virus een Amerikaanse biologisch wapen was en van nationale veiligheid zijn belangrijkste antivirusmaatregelen. Het is lang geleden dat het Iraanse leger en politie op zo grote schaal op de oppositie werden afgestuurd om mensen te terroriseren en in gevangenissen te smijten.

Vredesonderhandelingen verplaatsten zich van conferentieoord naar Zoom. Daar werkt het niet. Dat weet ik sinds ik een journalistieke safari maakte door het hoofdkwartier van de VN in New York, een paar jaar geleden. Wekenlang zwierf ik over de 42 etages van het VN-gebouw. Op iedere roltrap, in elke wandelgang zag ik vertegenwoordigers uit de pakweg zestig grote, kleine, koude en warme conflicten met elkaar smoezen, loven, bieden, pingelen en *fist bumpen*. Zo, oog in oog, werden conflicten beslecht en voorkomen, niet op Zoom.

Vaccins kunnen oorzaak worden van nieuwe conflicten als strijdende partijen ze bijvoorbeeld alleen aan de eigen achterban gaan uitdelen, maar toch zet ik mijn geld op wereldvrede via Pfizer en Janssen. ■

